

एवमप्रयतमानं प्रमत्तं निंदति नृदेहं पुवं नावंप्राप्येत्यध्याहारः यो भवाब्धिनतरेत्स आत्महा तत्र हेतवः आद्यं सर्वफलानां मूलम् एतदुपार्जितकर्मभिः सर्वप्राप्तेः किंच सुदुर्लभमुद्यमकोटिभिरपि प्राप्तुमशक्यम् तथाऽपि तु सुलभम् यदृच्छया लब्धत्वात् तंच सुकल्पं पटुतरम् किंच गुरुः संश्रितमात्र एव कर्णधारो नेता यस्य तम् मया च स्मृतमात्रेणानुकूलमारुतेन प्रेरितम् ॥ १७ ॥ एवतावदविरक्तस्य वैराग्यद्वारा ज्ञानभक्तिसाधकं कर्मयोगमुक्तेदानीं सम्यक् विरक्तस्य ज्ञानयोगंतस्य च ज्ञानप्राप्तेः पूर्वं किंचित्कृत्यं वर्जनीयं चाह सार्धैर्नवभिः यदा तु आरंभेषु कर्मसु निर्विण्णः दुःखदर्शनेनोद्विग्नः तत्फलेषु विरक्तश्च तदा संयतेंद्रियः सन् आत्मनोऽभ्यासेन आत्मविषयवृत्तिसंतत्या अचलं यथा भवति तथा मनो धारयेत् ॥ १८ ॥ तत्र प्रथममेवात्यंतधारणा संभवात् तत्त्वभावानुसारेण वशीकरणमाह यर्हि आशुभ्राम्यत्परिभ्रमदनवस्थितं भवति तदा अनुरोधेन किंचिदपेक्षापूरणद्वारेण ॥ १९ ॥ ननु तर्हि यथा पूर्व

नृदेहमाद्यं सुलभं सुदुर्लभं पुवं सुकल्पं गुरुकर्णधारम् ॥ मयाऽनुकूलेन न भस्वते रितं पुमान् भवाब्धिनतरेत्स आत्महा ॥ १७ ॥ यदा रंभेषु निर्विण्णो विरक्तः संयतेंद्रियः ॥ अभ्यासेनात्मनो योगी धारयेदचलं मनः ॥ १८ ॥ धार्यमाणं मनो यर्हि भ्राम्यदाश्च नवस्थितम् ॥ अतंद्रितोऽनुरोधेन मार्गेणात्मवशं नयेत् ॥ १९ ॥ मनोगतिं न विसृजेज्जितप्राणो जितेंद्रियः ॥ सत्त्वसंपन्नया बुद्ध्या मन आत्मवशं नयेत् ॥ २० ॥ एष वै परमो योगो मनसः संग्रहः स्मृतः ॥ हृदयज्ञत्वमन्विच्छन्दस्येवावर्ततो मुहुः ॥ २१ ॥ सांख्येन सर्वभावानां प्रतिलोमानुलोमतः ॥ भवाप्ययावन्नुध्यायेन्मनो यावत्प्रसीदति ॥ २२ ॥ निर्विण्णस्य विरक्तस्य पुरुषस्योक्तवेदिनः ॥ मनस्त्यजतिदौरात्म्यं चिंतितस्यानुचितया ॥ २३ ॥

मेव स्यात्तत्राह मनोगतिं तु न विसृजेत् नोपेक्षेत किंतु अप्रमत्तः स नृलक्षयेदित्यर्थः ॥ २० ॥ अनुरोधमार्गं सदृष्टांतं स्तौति एषः अनुवृत्तिमार्गेण मनसः संग्रहः परमो योगः तत्साधनत्वात् उपचारेण स्तुतिः यथा अदांतस्य दमनीयस्य अर्वातः अश्वस्य हृदयज्ञत्वं स्वाभिप्रायेण गतिमन्विच्छन् अपेक्षमाणः अश्वधारकः प्रथमं किंचित् तद्रतिमनुवर्तते तदा चरश्मिना तं धृत्यैव गच्छति न तूपेक्षते तद्वदित्यर्थः ॥ २१ ॥ एवमीषद्वशीकृतस्य मनसोऽत्यंतनैश्वल्योपायानाह सांख्येनेति त्रिभिः सांख्येन तत्त्वविवेकेन सर्वभावानां महदादिदेहांतानामनुलोमतः प्रकृत्यादिक्रमेण भवम् प्रतिलोमतः पृथिव्यादिक्रमेणाप्ययंच अन्वनुध्यायेत् प्रसीदति निश्चलं भवति ॥ २२ ॥ ततश्चागमापायिषु तेष्वधिभूतात्मदर्शनात्तदविवेकापन्नसंसारे निर्विण्णस्य अतो विरक्तस्य ततश्च उक्तवेदिनः गुरूपदिष्टार्थालोचकस्य ततो गुरूपदिष्टस्यैव चिंतितस्य पुनः पुनरनुचितया दौरात्म्यं देहाद्यभिमानं त्यजति ॥ २३ ॥